

Visca els souvenirs!

Un relat de: [Aurora Gamundí](#)

VISCA ELS SOUVENIRS!

Una nit de juny de l'any 2009 vaig conèixer el que seria el meu millor amic.
Va ser a un souvenir. Era de color. Però jo mai he estat racista, mai m'ha importat el color, tant se val!

No s'ha separat mai de mi, ha estat al meu costat dia i nit, m'ha donat suport sempre que l'he necessitat. Què seria sense ell?

Quan el meu al.lot em va deixar per tornar amb la seva ex, ell va estar al meu costat, i m'omplia de moments especials, de silencis especials.

Existia una complicitat que mai no he tornat trobar amb ningú més.

I el vaig dur a viure amb mi, i ell, tan agraït com sempre, cada nit m'omplia d'amor. D'un amor especial que només coneixíem ell i jo. Un amor que poca gent podia entendre.

Durant mesos frissava sortir de la feina per arribar a casa. No sortia de ca meva. I la gent em demanava qui em feia tan feliç. Com era possible que m'hagués recuperat tan aviat.

El volien conèixer. Però jo no el volia compartir amb ningú. El temps que tenia, tot era per ell.

Però com totes les grans passions, va acabar un dia. La comunicació era cada vegada pitjor i ja no em feia ganes estar amb ell. Només havia estat la novetat. Però així i tot vaig decidir que es quedàs a viure amb mi, per si qualche dia el necessitava.

Sé que era molt egoïsta per la meva part.

Era de color rosa, feia 22 centímetres, i no venia amb les pil.les incloses.

Ningú és perfecte!

Auroraga
juny 2009